

Nagykőrös, 1886. február 22. – Nagykőrös, 1969. január 30.

Földműves családból származott. Az elemi iskola hat osztályának elvégzése után mezőgazdasági alkalmi kenyérkereseti lehetőségekből élt. Az első világháborúban katona volt, őrmesteri rendfokozatot szerzett. Szülővárosában 1919 elején belépett a KMP-be. A Tanácsköztársaság alatt tagja volt a Nagykőrösi Néptanácsnak, április 19-étől a városgazda tiszttét töltötte be. A kommün bukása után perbe fogták, de a megyei bíróság felmentette a vádak alól. A két háború közötti években tovább élte a mezőgazdasági robotosok életét. Nagykőrös felszabadítása után, 1944. november 2-án belépett a Magyar Kommunista Pártba, a helyi szervezet elnöke lett. December 18-án szülővárosa küldötteként, pártjának képviselőjeként, az lett Ideiglenes Nemzetgyűlés képviselője. 1945. január 6-ától tagja a Nagykőrös Népe című hetilap szerkesztőbizottságának. Február 13-án beválasztották az akkor megalakult Nagykőrösi Nemzeti Bizottságba. Itteni tevékenysége a nemzeti bizottság feloszlásakor, 1949 januárjában szűnt meg. Tevékenyen vett részt szülővárosában a földreform végrehajtásában; a földigénylő bizottságnak szervezője és vezetője. 1945 novemberében a Nagykőrösi Földműves Szövetkezet igazgatóságába is beválasztották. Az elsők között lépett be a termelőszövetkezetbe. Téesz-nyugdíjasként halt meg.